

FETÖ'cülerin Atatürk'ü yoğun kullandığını görebiliyoruz

03.08.2019

Nurzen Amuran: Sayın Gürdeniz, sizinle Doğu Akdeniz'le ilgili gelişmeleri konuşacağız ancak ülkemizin güvenliği adına FETÖ ile mücadelede varılan sonuçları da konuşalım diyoruz. Çünkü bugün ABD ve diğer ülkelerde Türkiye aleyhine çalışan lobi faaliyetlerinden birini FETÖ terör örgütü yürütmekte. Siz de FETÖ'nün kumpas davalarının muhatabı oldunuz ve bu örgütü yakından tanıdınız. Bazı olayların unutulmaması sık sık gündeme getirilmesi gerekiyor. Artık uluslararası istihbarat örgütlerinin desteğiyle olduğu açığa çıkan bu terör örgütüyle mücadele yönteminde doğru bir yolda mıyız?

Cem Gürdeniz: FETÖ, Türk tarihinin gördüğü en tehlikeli, en acımasız ve en sinsi terör örgütüdür. Princeton Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. William Engdahl'ın ifadesi ile soğuk savaş sonrası dönemin en büyük CIA yatırımdır. Bu örgüt ABD'de güçlü neo-con odaklı çevreler tarafından sadece Türkiye'yi dönüştürmek için geliştirilmemiştir. Orta Asya ve Afrika'yı da hedeflemiştir. **Örgütün Türkiye'de TSK üzerindeki yıkıcı etkisi aslında soğuk savaş sonrası dönemde hissedilmeye başlamışsa da devlet içi örgütlenmelerinin somut sonuçlarını kumpas davalar, baskı, yıldırma ve itibarsızlaştırma kampanyaları üzerinden 2007 sonrası elde etmeye başlamışlardır.** O dönem hükümetin ve muhalefetin de desteğini yanına alan bu sinsi terör teşkilatı, çok iyi uyguladıkları dijital terör teknikleri ve halkla ilişkiler/medya kampanyaları üzerinden TSK yüksek komuta kademesini bir nevi eylemsizliğe itmiştir. TSK, imzasız ihbar mektuplarına işlem yaparak bu örgüte güven vermiştir. Özellikle 2005 yılından sonraki dönemde Hava ve Deniz Kuvvetlerinde komuta kademesinin en üst düzeyde imzasız mektuplara ve montaj video/ses kayıtlarına tasfiye amaçlı işlem yapılması, bu sinsi örgütün hem iştahını hem de etkinliğini artırmıştır. Hızını alamayan örgüt, 2007 sonrası Genelkurmay Başkanlığının söz konusu büyük saldırıyı algılama ve mücadele etme yeteneğindeki zafiyeti çok iyi değerlendirerek, kumpas davalar sürecini başlatmış, o dönem hükümet tarafından tam destek görmüştür. Ancak aynı zamanda muhalefet ve parlamentonun da duyarsızlık ve hatta vesayet ile mücadele mantrası adı altında desteğini de alarak sınırsız hareket serbestisi elde ettiğini söyleyebiliriz. Kumpas davaların aslında emperyalizmin, iktidar partisinin de o dönem desteğini alarak FETÖ örgütü tarafından kurgulanan ve uygulanan yumuşak ve kansız bir darbe olduğu gerçeğini devlet aygıtı görememiş veya görmek istememiştir. Devlet aygıtında anti emperyalist tüm kadroların tasfiyesi hedeflenmiş; **Kozmik odaların açıldığı sürece girilmiş; ana muhalefet partisi lideri Baykal ile MHP'nin ulusalcı, antiemperyalist kadrolarına karşı yapılan, video, ses kayıt kumpasları ile muhalefet de şekillendirilmiş ve Fenerbahçe gibi bir spor takımı bile hedefe oturtularak toplumda ulusal çıkar odaklı düşünen her kesim tam anlamıyla susturulmuştur.** Ancak 17-25 Aralık süreci ile en azından hükümet içindeki bir kısım, tehlikenin farkına varabilmiş ve bu hain örgüt ile mücadele süreci başlamıştır. 15 Temmuz 2016 bu sürece tepki olarak tasarlanmış ve sert gücü kullanan kanlı bir darbe girişimi olmuştur. 16 Temmuz 2016 sabahı Türkiye Cumhuriyeti 256 şehit ile tarihinin en büyük felaketini atlatacak yeni bir güne başlamıştır. Atlantik sistemin FETÖ'yü kullanarak Türk halkına ateş açtığı bu darbe süreci sonrası devlet aygıtı büyük bir temizlik sürecine girmiştir. Bu süreç devam etmektedir. Hatalar yok mudur? Vardır. Ancak tarihte ilk kez devlet, Atlantik sistem kontrolündeki istihbarat aygıtlarının FETÖ ve benzeri taşeronları üzerinden Türkiye üzerinde askeri darbeler yapmak dahil, operasyon yapma yeteneğine büyük darbe indirmiştir.

DEVLETTE DİNİ TARİKAT YAPILANMASININ FETÖ'DEN DERSLER ÇIKARILARAK BİR DAHA ASLA TEKRAR ETTİRİLMEMESİNE ÖZEN GÖSTERİLMELİDİR

Amuran: Peki bundan sonra ne yapılmalıdır?

Gürdeniz: Yapılacak çok iş vardır. İktidar, devlet aygıtının yetkili kullanıcısı olarak bu süreçte özellikle Deniz Kuvvetlerinde uygulanan temizlik ve arınma sürecini örnek almalıdır. Bu süreci büyük insan gücü kaybına rağmen büyük bir titizlikle uygulayan **Deniz Kuvvetlerinin FETÖMETRE sistemi devletin tüm kurum ve kuruluşlarında uygulanmalıdır**. Devlette dini tarikat yapılanmasının FETÖ'den dersler çıkarılarak bir daha asla tekrar ettirilmemesine özen gösterilmelidir. Bu konuda muhalefet ile duyarlı kamuoyu temsilcisi kanaat liderlerinin uyarılarına kulak verilmelidir. Türkiye'nin ne devlet geleneği ne de günümüzün nesnel teknolojik ve sosyolojik koşulları artık bu ülkede dinsel motifli ideolojik örgütlenmelere izin vermemelidir. Din, vicdan alanına geri gitmelidir. Diğer yandan, TSK'nın tek ideolojisi vardır ve sonsuza kadar korunması gerekir. Mustafa Kemal ve kurucu ideolojinin esasları korunmalıdır. Yaşananlar gösterdi ki Türkiye'yi bir arada tutan tek çimento Mustafa Kemal harcıdır. Ordu ve donanmayı da halkla kenetleyecek ideoloji budur.

Amuran: Ancak siyasi ayağı üzerine gidilmemesi toplumda eleştiri odağı haline geldi. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

Gürdeniz: Evet haklısınız. Siyasi ayağa hiçbir işlem yapılmamış ve hatta Balyoz kumpasında aktif rol alan bazı bürokrat ve milletvekillerinin hala önemli görevler ile ödüllendirilmeye devam ettiriliyor olması kamuoyunu yaralamaktadır.

FETÖ'nün siyasi ayağı ile mücadelenin başlatılması Türkiye'nin geleceği açısından son derece önemlidir. Zira bu alanda gecikme, FETÖ merkezli siyasi alternatif yapıların Atatürk ya da demokrasi söylemi maskesi altında yapılanması dahil her türlü tahiye tedbirini beraberinde getirecektir. Bugün sosyal medyada FETÖ'cülerin Atatürk'ü, demokrasiyi ve Türk milliyetçiliğini yoğun kullandığını görebiliyoruz. FETÖ lideri ABD'de bulunduğu sürece Türkiye üzerinde kurgulanacak her türlü yeni politikada FETÖ, enstrüman olmaya devam edecektir. ABD'li karacı emekli General Ben Hodges'in son günlerde AKP sonrası "Türkiye versiyon 2.0 kavramını" ortaya atması, Jeopolitik teorisyeni Spykman'ın kenar kuşak teorisindeki en önemli ülkelerden birisi olan Türkiye'den ABD'nin vaz geçmeyeceği anlamına gelmektedir. **Her ne kadar halkımızın yüzde 80'den fazlası ABD'yi tehdit görse de ABD hükümetleri, Türk siyasetçilerini, Türk burjuvazisinin bir kısmını ve parlamenterleri etkilemeye ve gerekirse onları kendi tarafında konsolide etme gayretlerine devam edecektir**. Bu süreçte en büyük müttefiki şüphesiz FETÖ ve kripto FETÖ mensupları ile iflah olmayan gözü kapalı Atlantik sistem mahfilleri olacaktır.

Amuran: Size göre FETÖ yapılanmasında ilk hedef neden Deniz kuvvetleriydi? 36 Amiral ve 400'e yakın deniz subayının ordudan ayrılmasının cezaevlerinde tutsak bırakılmasının nedenini siz, nelere bağlıyorsunuz?

Gürdeniz: Deniz Kuvvetleri, her dönemde teknoloji üreten ve kullanan, kendi kendine yeterli, milli nitelikleri ve yaklaşımları bakımından dışa bağımlılığı daha az ve son derece yetenekli bir askeri güç olmanın yanı sıra, Atatürkçü felsefeyi yaşamında uygulayan personeli ile öne çıkan örnek bir kurum olmuştur.

Deniz Kuvvetleri Kıbrıs'a müdahalede baş rolü oynamış, Ege'de milli çıkarları kararlı bir şekilde korumuş, Kardak Krizi ile çok önemli kazanımlar getirecek bir süreci başlatmış, Karadeniz'de İkinci Dünya Savaşı ve Soğuk Savaş sırasındaki stratejik kazanımlarını ve Montrö resmini koruyabilmiş, Doğu Akdeniz'de Kıbrıs Rum Kesimi ve Yunanistan'ın deniz yetki alanlarımıza yönelik saldırılarını sadece caydırmakla kalmamış, Mavi Vatan üzerinden Türkiye'de büyük bir denizcileşme ivmesini tetiklemiştir. **Deniz Kuvvetleri, Kıbrıs Barış Harekâtı sonrasında uygulanan ABD silah ambargosundan dersler çıkarabilmiş, 27 Eylül 2011 tarihinde MİLGEM Projesinin ilk gemisini hizmete sokmuştur**. TCG Heybeliada, Türk Deniz Subayı mühendisleri ile işçilerinin bir yüz akı olmuş, sadece Cumhuriyet Tarihinin değil, eriştiği yüzde 70'lik ulusal katkı payı ile tüm zamanların Türk savunma sanayine en büyük katma değeri oluşturmuştur. Bu gemide her şeyi ile Türkiye'ye ait olan komuta kontrol, silah ve sensor sistemlerinin bulunması ayrıca dikkat çekmektedir. Türk Deniz Kuvvetleri ulusal

savunma ve çıkarlarımızın korunmasına sadece çevre denizlerde değil, ana karadan binlerce mil ötede Hint Okyanusu'nda sürekli varlık gösterebilmiş, böylece 21'inci yüzyıl başında Preveze Deniz Zaferi'nden sonra geçen 500 yıl içinde en yüksek güç ve etkinlik seviyesine ulaşmıştır. Kısacası teknoloji ve doktrin üretmiş her ikisini de milli çıkarlar için etkinlikle kullanmıştır. **Milli çıkarların korunması kapsamında kumpas davaları sürecinde Doğu Akdeniz'in ne kadar önemli olduğu izahtan varestedir.**

Milli çıkarlarını etkinlikle koruyan deniz gücünü zayıflatmanın iki temel yöntemi vardır: Bunlardan biri kuvvet yapısını fiziki tahrip yani savaştır. Diğeri ise, bu gücü stratejik, operatif ve taktik seviyede yöneten komuta yapısını yani insan kaynaklarını etkisiz kılmaktır. FETÖ orkestrasyonu ile hükümet muhalefet ve parlamentonun gözü önünde 2007 sonrası Deniz Kuvvetlerimize karşı sürdürülen asimetrik psikolojik hareketin hedefi budur. Önce İftiralarla, seçilmiş kişilere karşı medyada itibarsızlaştırma kampanyası başlatılmış, daha sonra üretilen sahte darbe senaryolarına, dijital terör teknikleri kullanılarak, söz konusu isimler eklenmiş ve kumpas davalara hayat verilmiştir. Söz konusu faaliyetlerin odağında vatansever Atatürkçü denizcilerin olması bir tesadüf değil, bilinçli bir seçimdir.

Bir savaş gemisi yeni inşa edildiği takdirde üç yıl içerisinde temin edilebilir. Ancak buna kumanda edebilecek bir subay 15 yılda, komodor 20 yılda, amiral ise 25 yılda yetişir. FETÖ ve Atlantik sistem bu gerçeği görerek saldırdı. Kumpas davalarla tasfiye edilen amiral ve subayların yerine kendi adamlarını yerleştirdi. Ancak bu güç bile onlara yetmedi. 15 Temmuz 2016 gecesi silahla saldırdılar.

MAVİ VATANIN BÜYÜKLÜĞÜ KARA ÜLKEMİZİN YARISINDAN DAHA BÜYÜK BİR ALANA EŞİTTİR

Amuran: Mart ayında gazeteler şu satırlarla bir haberi duyurdular: "103 geminin katılımıyla, anavatanı çevreleyen üç denizde gerçekleştirilen, Mavi Vatan 2019 tatbikatı yeri göğü inletti. Başarıyla tamamlanan tatbikat, tarihe imzasını attı."

"Mavi Vatan" 2006 yılında sizin bulduğunuz bir deyimdi ve çok benimsenen bir tanım olmuştu. "Bu vatanın büyüklüğü kara ülkemizin yarısına eşittir" dediğiniz bu mavi vatanın sınırları nereden başlar nereye kadar ulaşır?

Gürdeniz: Mavi Vatan canlı ve cansız kaynakları ile çevrelendiğimiz Karadeniz, Akdeniz, Ege ve Marmara Denizindeki deniz yetki alanlarımızı (iç sular, karasuları, kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge) kapsayan vatanın adıdır. Bu vatanın sathı, su kütlesi, dibi ve dibinin altındaki kara kütlesi bizimdir. **Mavi Vatanın büyüklüğü kara ülkemizin yarısından daha büyük kabaca 426 bin km. kare bir alana eşittir.** Sadece Karadeniz'deki sınırları uluslararası anlaşmalarla tespit edilmiştir. Ege ve Akdeniz'de sınırları tespit edilmemiştir. Kavga da burada çıkmaktadır. **Normal koşullarda Türkiye'nin hak ettiği sınırlar Ege'de 25 derece doğu boylamına kadar uzanmaktadır.** Bu da en geniş yerde yani güneyde kıyıda itibaren kabaca 100 mile kadar uzanmaktadır. Akdeniz de ise alan çok daha geniştir. Kemer burnundan 150 mil civarında güneye kadar uzanan 33 derece 40 dakika enleminden geçen hatta kadar uzanmaktadır. **Doğu Akdeniz'de arkasına AB ve ABD desteğini alan Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ile Yunanistan bu alanının neredeyse dörtte üçünü gasp etmeye cüret etmektedir.** İkinci Sevr denemesi dediğimiz kriz de bu noktada çıkmaktadır. Türkiye böyle bir sonuca asla izin vermemektedir.

Amuran: Bugün dünyada tüketilen petrolün neredeyse yüzde 30'u, yıllık 3 trilyon m³'lük doğalgazın yaklaşık yarısı denizlerden çıkarılıyor. Bu açıdan Doğu Akdeniz önemli bir ekonomik değer. Denizlerden 1947 yılında ilk kez petrol çıkarılması, Dünyada deniz altındaki değerlerin önemini ekonomik zenginliğini ortaya çıkarmıştı. Bu süreç dünyada nasıl gelişti ve biz bu bilince ne zaman vardık?

Gürdeniz: 1947 yılının Ekim ayında ABD doğu sahilinde Louisiana'nın 11 mil açığında tarihin ilk deniz dibi petrol sondajı Kerr Mc Gee isimli Amerikalı bir petrolcü tarafından yapıldı. Ancak bu petrol karada çıkarıldan beş kat daha pahalıya mal oldu. Bir takım, vergi ve eyalet kıta sahanlığı sorunları gibi nedenlerle 1953 yılına kadar bu sektörde bir gelişme yaşanmadı. 1960–1985 arasında başta ABD, Meksika, Norveç, İngiltere, Brezilya, Nijerya ve Suudi Arabistan, çok uluslu petrol şirketleri sayesinde deniz dibinde çoğunluk 400 metreye kadar olan alanlardan petrol çıkarmaya başladı. Ancak 1985 yılından sonra teknolojiye yaşanan gelişmeler ile 400 metreden daha derin alanlara erişim kolaylaştı ve hatta 2000 yılından itibaren derinlik limiti ortadan kalktı. 2009 yılında ABD'de 1.500 metreden daha derin deniz dibindeki kuyulardan elde edilen petrol miktarı yüzde 34 oranında arttı. Günümüzde 11.000 metrede kuyu açmak mümkün hale geldi. Bazı istatistiklere göre, 2020 yılında küresel temelde günlük üretilen petrolün yüzde 10'u 400 metreden daha derinlerde açılan kuyulardan sağlanacak. Halen 400 metreden daha derin sularda en yoğun petrol çıkaran ülkeler ABD, Brezilya, Angola, Fildişi Sahili, Kongo, Ekvator Ginesi ve Nijerya.

Günümüzde artık sadece hidrokarbon kaynakları değil, özellikle bilgisayar ve haberleşme teknolojilerinde yoğun olarak kullanılan nadir metallere (rare earth metal) de deniz diplerinin altındaki tabakadan çıkarılma aşamasına gelindi.

Amuran: Bizde bu bilinç nasıl oluştu?

Gürdeniz: Türkiye'de kıta sahanlığı yani deniz dibindeki mavi vatan bilinci 1973 OPEC Petrol krizinden sonra Ege'de gelişen kıta sahanlığı krizi ile başladı. Hora gemisi 1975-76 yıllarında yaşanan ve 12 Kasım 1976'da Türkiye ve Yunanistan arasında imzalanan Bern Mutabakatı ile dondurulan krizin sembol gemisi olmuştu. O nedenle, **Türkiye'de mavi vatan bilincinin ilk kez Hora ile başladığı söylenebilir.** Bunu daha sonra 1982 yılında Yunanistan'ın Ege'de karasularını 6 mil üzerine çıkarma niyetini dile getirmesi ile başlayan süreç takip etti. Beş yıl sonra 1987 Mart ayında, Ege'de Yunanistan'dan kaynaklı yeni bir kıta sahanlığı krizi yaşanınca kamuoyunda tekrar bir canlanma oldu. 1996 yılında yaşanan Kardak krizi de dolaylı olarak Mavi Vatanı yani deniz yetki alanlarımızı ilgilendiren bir krize dönüştü. Daha sonra Mavi Vatan bilinci 2002 yılından itibaren Doğu Akdeniz'e genişledi önem ve önceliğini artırarak günümüz koşullarını oluşturdu.

Amuran: "21'inci yüzyıl Türk deniz jeopolitiğinin en önemli merkezi Doğu Akdeniz" diyorsunuz. Bu nedenle dünyada Kıbrıs sorununun sorun olarak kalmasında yarar görenler de var. GKRY'nin Yunanistan, İsrail, Mısır, Katar, ABD ve Avrupa Birliği ile birlikte Doğu Akdeniz'de sondaj çalışmalarını yürütmeleri güncel bir örnek. Deniz yetki alanlarının

paylaşımı; karasuları, kıta sahanlığı, münhasır ekonomik bölge (MEB) üzerinden sinsi bir mücadele yürütülüyor.

Burada Türkiye'ye karşı neden birlikte hareket ediliyor. Bizim sondaj çalışmalarımızı önlemenin gerçek amacı nedir, ne yapılmak isteniliyor?

Gürdeniz: Hegemonya, okyanus ve deniz alanlarında kurduğu sistem ve oyun düzenini Amerikan deniz gücünün devasa ateş ve manevra gücü ile korur. **Deniz alanlarını kontrol Amerikan hegemonyasının asli gücü ve yeteneğidir.** Soğuk savaş sonrası bu güç Trafalgar sonrası (1805) İngiltere'nin başlattığı Pax Brittanica dönemine benzer bir süreci neredeyse 2000'li yılların başına kadar ABD'ye yaşattı. Hegemonya bu süreçte sadece deniz ulaştırma rotaları ve kritik ulaştırma düğüm noktalarını kontrol ile yetinmedi. Deniz dibi enerji kaynaklarının kaderi de kontrol ettiği dev enerji firmaları üzerinden hegemonyanın tekelinde olmalıydı. **Doğu Akdeniz'in potansiyeli uzun yıllar bilinliyordu. 2004 sonrası AB'ye hukuksuz bir şekilde sokulan Güney Kıbrıs üzerinden Doğu Akdeniz deniz yetki alanı paylaşım haritası aslında Türkiye'ye 90'lı yılların sonunda Seville Üniversitesi üzerinden deniz yetki alanı sınırlandırma haritası olarak empoze edildi.** 2004 baharında Güney Kıbrıs hükümetinin 2003 Mart'ından itibaren geçerli olmak üzere ilan ettiği deniz yetki alanı sınırları aslında bu haritayı temel alan bir uygulama oldu. Ancak Türkiye bu haritayı yırtıp attı. Sorun tam da budur. AB ve ABD ile İsrail'in Türkiye'yi uluslararası hukuka saygılı davranmaya davet ettiği harita budur. Kabaca Türk deniz yetki alanlarından 150 bin km kare çalan bir haritadır. Bunu Türkiye'de kabul edecek bir hükümetin varlığını hayal edemiyorum. Türkiye aleyhinde bugün için Doğu Akdeniz'de Filistin dahil yedi ayrı blok oluşmuştur. Türkiye bu bloklara karşı her şeye rağmen Suriye ve Mısır ile yeniden dizayn edilecek ilişkilerle bir denge kurabilir ancak, Yunanistan, GKRY, İsrail, AB ve ABD ile bu son derece zordur. Zira hegemonya Türkiye'ye kendi çıkarlarına göre sözde bir alan biçmiştir ve buna uymasını empoze etmektedir. Bu nedenle yeni döneme ben ikinci Sevr dönemi diyorum. **Bu dönem sadece Doğu Akdeniz'deki Mavi Vatan sınırlarımızı ilgilendirmiyor; denize çıkışı olan sözde bir Kürdistan ile Kıbrıs Adasındaki Garantörlük haklarımızın ortadan kaldırılarak kolordumuzun geri çekilmesini de bu süreçten ayıramayız.** Bu dönemin Birinci Sevr'den farklı bir dönem olduğunu da vurgulamam gerekir. Zira koşullar tamamen değişmiştir ve Türkiye çok güçlüdür. Bu koşullara asla zorlanamaz.

Amuran: Yunanistan ile GKRY arasında imzalanan "ortak güvenlik antlaşması" 26 yıldır yürürlükte. Ancak GKRY bu işbirliğini yeterince sağlam görmediği için geçtiğimiz aylarda Fransa ile bir deniz üssü anlaşması imzaladı. Neden biz de KKTC ile böyle bir anlaşma imzalamıyoruz? Türkiye'nin 21. Yüzyıl, savunma ve güvenlik politikalarının şekillendirilmesinde önemli bir karar olmayacak mıdır?

Gürdeniz: Türkiye, KKTC'de Magosa yakınlarında deniz üssü kurma sürecini basından takip ettiğimiz üzere 2018 yılında başlatmıştır. Kanaatimce geç kalınmış bir süreçtir. Her ne kadar bu üslere Deniz Lojistik Destek Limanı dense de pratikte bunun bir deniz üssünün sağlayacağı her türlü desteği temin edeceğini bekleyebiliriz. Diğer taraftan Türkiye 1974'ten bu yana zaten KKTC ile GKRY arasındaki ateşkes anlaşmasının bir uzantısı olarak adada barış kuvvetleri komutanlığı bağlılığı unsurlarını garantörlük hakları paralelinde korumaktadır. **Bu koşullarda söz konusu barış gücünü desteklemek üzere bir deniz üssü veya lojistik deniz üssü kurulması Türkiye tarafından gerçekleştirilmelidir.** Bu kapsamda Güney Kıbrıs Rumlarının uluslararası hukuka aykırı bir şekilde 2004 yılında AB'ye alınması ve bu sözde devletin 2018'den itibaren AB PESCO kararları paralelinde savunma ve güvenlik mimarisine dahil edilerek, silahlandırılması Türkiye'ye ve KKTC'ye garantörlük hakları içinde bu anlaşmayı yapma gerekçesi sunmaktadır. Bu gerekçeye son olarak ABD Kongresine sunulan Menendez-Rubio yasa tasarısı üzerinden GKRY'ye uygulanan silah ambargosunun kaldırılması ve ABD silah yardım programının başlatılmasını ekleyebiliriz. Kısacası GKRY'nin, aşırı silahlanma ve son 3 yılda, hemen hemen her 3 ayda bir yapılan Türkiye karşıtı tatbikatlar da süreci daha da karmaşıklaştırmaktadır.

TÜRKİYE ACİLEN SURİYE İLE İLİŞKİLERİNİ YENİDEN DÜZENLEMELİ VE ESET-ESAT ÇELİŞKİSİNE SON VERMELİDİR

Amuran: Akdeniz'de "Münhasır Ekonomik Bölge sınırlarımızın" ilan edilmesi zamanı geldi deniliyor. O zaman dış politikamızda radikal kararlar almamız gerekiyor, özellikle Akdeniz'de kıyısı olan ülkeler çerçevesinde hayati bir

değişikliğin gerçekleşmesi şart haline gelmedi mi? Biraz önce sizin de değindiğiniz gibi Suriye Mısır'la diyalog kurulması neden zor görülüyor?

Gürdeniz: Türkiye acilen Suriye ile ilişkilerini yeniden düzenlemeli ve Esed-Esad çelişmesine derhal son vermelidir. Koşullar, Suriye ile ilişkilerin normalizasyonunu gerekli kılmaktadır. Aynı durum Mısır için de geçerlidir. Mısır zaten GKRY tarafından ciddi bir şekilde deniz sınırlandırması anlaşmasında kandırılmıştır. Mısır bunun farkındadır. **Ancak Türkiye ile İhvan politikası üzerinden yaratılan çelişkiler ve rekabet ortamı Mısır-Türkiye ilişkilerinin bırakalım geliştirilmesini tekrar başlatılmasını engellemektedir.** Mursi'nin vefatı aslında Türkiye önünde yeni fırsatlar sunmuştur. Bunu değerlendirme zamanı çoktan gelmiştir. Diğer yandan, Libya ile BM'nin tanıdığı Milli Mutabakat Hükümeti üzerinden ilişki kurulması ve söz konusu hükümetin desteklenmesi halen yürüyen bir süreçtir. Bu mücadeleye iç kamuoyunun desteği sağlanmalıdır. Zira Libya ile yapılacak bir sınırlandırma anlaşması Türkiye'nin Doğu Akdeniz deniz yetki alanı sınırlandırmasında devrimsel etki yaratacaktır. Bu desteğin ihvancı siyasetin bir uzantısı olarak değil, deniz jeopolitiğinin bir gereksinimi olarak öne çıktığı kamuoyuna anlatılmalıdır.

Amuran: KKTC'nin güvenliği Türkiye'nin güvenliği demektir. Bu nedenle GKRY ile İsrail arasındaki silahlandırma projeleri dahil ekonomik ilişkilerin devamı gelecekte ne gibi güvenlik risklerini doğurabilir, bu riskleri azaltacak önlemler neler olabilir?

Gürdeniz: GKRY-İsrail ilişkilerinin güçlenmesi Mavi Marmara baskınından sonra başladı. Türk İsrail ilişkileri, İsrail'in bölgedeki saldırgan ve uluslararası hukuku göz ardı eden dış politikası ile güvenlik politikaları devam ettiği sürece kolay kolay düzelmeye potansiyeline sahip olmayacaktır. Diğer taraftan, Türk-İsrail ilişkilerinin tarihsel alt yapısı ve geçmiş tecrübeleri ışığında 21'inci Yüzyılda karşılıklı çıkar temelli bir yapıya oturabilmesi için İsrail'in bölgesel barış ve istikrara katkı sağlayacak yeni bir paradigmaya ihtiyacı vardır.

İsrail bölgede Türkiye gibi tarihi, demografisi, ekonomisi ve askeri yeteneği ile son derece farklı bir ülkeyi karşısına almanın sonuçlarını sanırım çok iyi değerlendireyordur. Unutulmamalıdır ki Türkler, 1492'de İspanya'da İber Yarımadasında yok olma aşamasına gelen Yahudileri Kemal Reis komutasındaki Osmanlı Donanması sayesinde kurtarmıştır. **Tarihte Selanik ve İzmir'in en önemli Sefarad Yahudi yerleşim merkezleri olmasında Türklerin alicenaplığı unutulmamalıdır.** Benzer şekilde Osmanlı sınırları içinde 450 yıl birlikte yaşayan Yahudilerin kan iftirası nedeniyle Ortodoks Rumlar tarafından pogrom ve baskı görmesini önleyen de Osmanlı idaresi olduğunu İsrail'e hatırlatmak gerekir. **2010 baharında yaşanan Mavi Marmara Olayına kadar İsrail-Türk çatışması yaşanmadığı ve kan dökülmediği tarihsel bir gerçektir.** Diğer taraftan Türkiye Cumhuriyeti'nin Levant ve Filistin havzasında da barış ve istikrara katkı sağlama görevi tarihsel sorumluluğu içindedir. İsrail'in ABD'yi yanına alarak başta Golan Tepeleri ile Kudüs, Gazze ve Batı Şeria'daki sorumsuz davranışlarına Türkiye'nin onay vermesi beklenmemelidir. Tüm bu gelişmelerin yanı sıra İsrail'in Doğu Akdeniz'de Türkiye karşıtı cephede açık bir şekilde yer alması kabul edilebilecek bir gelişme değildir. Bölgede tarihsel miras olarak Sefarad ve Eşkanazi Yahudileri ile yüzyıllık ilişkilere ev sahipliği yapmış Anadolu'ya, Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rumları ile aynı cephede askeri hazırlıkları da içeren yöntemlerle karşı cephede yer almak son derece yanlıştır. Doğu Akdeniz'de İsrail'in güvenlik, refah ve mutluluğu Türkiye ile dostane ve karşılıklı saygıya dayalı ilişkilerden geçer. İsrail, eğer ABD ile Güney Kıbrıs Rumlarına ve Yunanistan'a güvenerek 21. Yüzyılda Türkiye'ye karşı hasmane bir tutum stratejisine geçerse bu ne dünya ne de bölgesel barışa hizmet eder.

Amuran: Deniz hukuku açısından bu mücadeleyi etkinleştirecek yasal düzenlemelere ihtiyacımız var mı, hangi yasal düzenlemelerin hayata geçirilmesi gerekir?

Gürdeniz: Türkiye'nin acilen deniz yetki alanları kanunu çıkarması ve buna paralel olarak Doğu Akdeniz'de MEB sınırlarını Libya'yı dikkate alarak ilan etmesi gerekir. Bu sınırları ilan etmenin uluslararası hukuk ile uyumlu olması şartını araması kanaatimce çok da gerekli değildir. Eğer karşınızdaki haydut Güney Kıbrıs devleti 1500 km kıyısı olan Anadolu'yu dikkate

bile almadan Türkiye'ye karşı tek taraflı MEB ilan ediyorsa neyi tartışıyoruz. Diğer taraftan 9 km kıyı şeridinde sahip olan Meis adası nedeni ile Yunanistan, bu adanın sözde yetki alanına dayanarak Barbaros sismik araştırma gemimizi ikaza yelteniyorsa MEB ilanı zamanı çoktan gelmiş ve geçiyordur. Eğer Akdeniz'de Türkiye'nin MEB ilanı Ege'de Yunan MEB ilanını tetikler endişemiz varsa, Kardak benzeri 152 ada adacık ve kayalık sorunu çözülmeden Ege'de değil MEB ilanı, kıta sahanlığı ve deniz sınırlarının tespiti sorunu bile çözülemez.

DEVLETTE DENİZ KUVVETLERİNİN HAKLI ISRARLARINA RAĞMEN HERNRİCH BÖLL VAKFININ İRADESİ HAKİM OLMUŞTUR

Amuran: Bugün Doğu Akdeniz'deki gelişmeler Mersin Limanının ne denli önemli olduğunu kamuoyuna bir kez daha gösterdi. Mersin de bir tersane yapılmasının gereğini yararlarını siz hep dile getiriyorsunuz. MGK'da alınan kararlardan biri de buydu. "Tersanenin yapılması ticari değil stratejik bir zorunluluk" diyorsunuz. Neden bu yapım erteleniyor, sadece bürokratik engeller mi var yoksa başka nedenler de söz konusu mu?

Gürdeniz: Üzülerek ifade etmeliyim ki, başka nedenler var. 1999 yılında 449 sayılı MGK kararı ile yapıma süreci devlet tarafından başlatılan Mersin, Taşucu SEKA Limanı içinde tersane geliştirilmesi projesi, 9. Kalkınma Planında yerini almıştır. Nitekim bu adımı Bakanlar Kurulu'nun 30 Temmuz 1999 tarihli 99/13198 sayılı kararı izlemiş ve Mersin/Taşucu'nda 87 dönümlük alan 'tersane' kurulmak üzere tahsis edilmiştir. Ancak bu karardan kısa bir süre sonra Alman Heinrich Böll Vakfı başta olmak üzere maddi destek sağlanan bölgesel ve küresel çevreci girişimler ile Taşucu yerleşiminde tersane bölgesi inşası kararı Danıştay'a götürülmüş ve durdurma kararı çıkarılmıştır. Bu sürecin, Atlantik sistemin AB havucu altında Türkiye'ye her dediğini yaptırdığı; FETÖ-İktidar ilişkisinin her alanda yüksek tutulduğu; Annan Planının hükümet tarafından desteklendiği, Güney Kıbrıs Rum Devletinin Doğu Akdeniz'de MEB ilan ettiği; çözüm süreci adı altında denize çıkışı olan sözde bir Kürdistan'ın ulus devlet ve üniter devlet yapımızın sorgulanarak, güneyimizde kurulma sürecinin başlatıldığı bir döneme denk geldiğini hatırlatayım. 1500 km kıyı şeridinde sahip Akdeniz'de böylece bir Alman Vakfının sağladığı fonlarla beslenen, çevre ve doğayı koruma refleksi ile hareket eden kitleler yanlış yönlendirilerek stratejik bir kayba göz yumulabilmiştir. Devlette, Deniz Kuvvetlerinin haklı ısrarlarına rağmen Henrich Böll Vakfının iradesi hakim olmuştur. Ben bu sendromu Atlantik eroinmanlığı olarak tanımlıyorum. Batıdan gelen her şey iyidir. Türkler stratejik çıkarlarını düşünemez. Ne yazık. Doğu Akdeniz'deki fırtınanın geleceği 2000'li yılların başından bu yana biliniyordu ve MGK Deniz Kuvvetlerinin doğru yönlendirmesi ile bu kararı almıştı. Ancak emperyalizm galip geldi. 2018 yılından itibaren Doğu Akdeniz'de gelişen kriz paralelinde konu çok geç kalınmış olsa da yeniden gündeme geldi. Mersin Valiliğinin ve Mersin Deniz Ticaret Odasının gayretleri ile ÇED Raporu onaylandı ve süreç hızlandı. Türkiye'nin vakit kaybına tahammülü yoktur. Dilerim proje hızla sonuçlandırılır. Bu tersanenin ayrıca açık deniz (off shore) endüstrisine (delme, sondaj, hidrokarbon çıkarma platformları, sismik gemiler vb.) hizmet edecek şekilde tasarlanması dikkate alınmalıdır.

Amuran: Kendi savunma sanayimizi geliştirmek bu aşamada çok önemli. Sizin önerileriniz neler olabilir? Önce nereden başlamamız gerekir?

Gürdeniz: Türk Savunma Sanayii savunma ihtiyaçlarımızın yüzde 60'ının üzerindeki kısmını milli olanaklarla karşılıyor. Bu oranı biraz daha yükseltmek gerekir. Özellikle stratejik ateş gücünde dışa bağımlılığımızı azaltmamız ve oyun değiştirici etki yaratacak sistemlere öncelik vermemiz önemli. Örneğin Deniz Kuvvetlerinde milli denizaltı projemizle milli torpido ve denizaltıdan karaya atılan cruise (gezginci) füze temini öne çıkıyor. Zira bizim gibi bir deniz ülkesinde yaşayan devletler savunmasını ilerden ve denizden başlatmalıdır. Bugün için denizlerin altı savunmanın omurgasıdır. Suyun altı henüz keşfedilemiyor ve denizaltıların tespiti çok zor. Akdeniz ve Ege gibi hareket ortamlarında en güçlü donanmaların su üstü savaş gemileri -ki buna uçak gemilerini de dahil edebilirim- denizaltılarımız karşısında son derece zayıflar. O nedenle önceliğin sualtına, denizaltılara verilmesi gerekir. **Diğer taraftan hava kuvvetlerimizin yıllar boyu yapılan ciddi karar hataları nedeni ile ABD'ye bağımlılığı, milli güvenlik zafiyeti yaratacak kadar artmıştır.** Milli muharip uçak programına önem ve öncelik verilerek bu projeyi en kısa zamanda başarmalıyız. Benzer şekilde Türkiye'nin özellikle silahlı ve silahsız

insansız hava araçlarında yarattığı özgün yetenek birikimini geliştirmeliyiz. TCG Anadolu Amfibi Hücüm Gemisinde kullanılmak üzere, kısa pistte iniş kalkış yapabilecek silah yükü kapasitesi ve seyir siası yüksek, İnsansız Muharip Hava Aracı geliştirmeliyiz. Hava Kuvvetleri ayrıca milli olanaklarla stratejik, operatif ve taktik seviyede milli hava savunma sistemleri geliştirmelidir.

Amuran: Sayın Gürdeniz, Doğu Akdeniz'in neden önemli olduğunu ayrıntılarıyla anlattınız ve okurlarımızı aydınlattınız. Aslında konuşulacak daha çok konular var. Bir başka sohbetimize erteliyoruz. Çok teşekkür ederiz.

Gürdeniz: Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

□

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dediğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentesh

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

